

Slovo úvodem – nebo na závěr?

Když jsem připravovala poslední vydání Človíčkových novin, ukázalo se, že akcí, o kterých bych tu mohla psát, je možná víc, než se sem vejde. Jsem moc ráda, že školka funguje, tak jak funguje, myslím, že je výborný nápad, že děti nově slaví své narozeniny ovocnými výtvary raději než jen „obyčejnými“ dorty, třebaže někdy jejich konečná podoba hraničila s uměleckým dílem. Moc ráda bych poděkovala všem dětem, rodičům, prarodičům a kamarádům, kteří se nadchli pro školní soutěž ve sběru papíru, kde také naše škola parádně zabodovala a děti se tak mohou těšit na nějaké další hračky do školky.

Je tu konec školního roku, děti se těší na prázdniny a nové zážitky, které je čekají, ať už s jejich školkovými kamarády nebo s rodinou a přáteli mimo školu a školku. Takže než si přečtete, co se tu poslední dobou událo, mám ještě něco na srdci.

Tento rok byl dozajista pro všechny duše spřízněné s naší školou velmi výjimečný a nezapomenutelný. A protože mám pocit, že tu zažívám tak trochu něco neobvyklého, rozhodla jsem se touto cestou všem Človíčkům – hlavně teď myslím ty dospěláky, kteří celou tu školní mašinerii řídí, poděkovat.

Když v roce 2009 (je to možné?!) začala moje starší dcera chodit v Choceradech do tehdy nově otevřené školky (tenkrát ještě v prostorách rodinného domu Skalických), spoustu věcí jsem si vůbec neuměla představit! Mísilo se ve mně spousta myšlenek,

včetně té, že obdivuji Radima (Skalického), že doma ten cirkus snese! Těch pár dítek, které tam spolu trávily čas, se však za chvíli natolik sžilo, že to nejednou všechno fungovalo tak dokonale, že jsme si nikdo neuměli představit, že budou děti jinde, jeden bez druhého... nebo nedej Bože – z jejich pohledu – doma (... a těch slziček, že už školka ten den končí a musí se domů! Nejednou zůstali i přes noc!). No a za rok jsem s mladším synem chodila kolem rozestavěné budovy současné choceradské školky a musela mu slibovat, že jakmile bude školka hotová, bude taky chodit...u Market už bylo plno!

Uplynulo jen tak málo času a obě děti za sebou mají i první rok v hostivařské školce a škole, a co víc, rozloučili jsme se definitivně se školkou a i ten mladší už bude od září školák – a jak jinak než u Človíčků!!!

Jsem přesvědčená, že „dát děti k Market“ bylo jedno z mých nejlepších rozhodnutí, a kdybych mohla, doporučila bych bez váhání tuhle školku každému!

Market, ráda bych poděkovala tobě i všem, se kterými spolupracuješ, za to, co jsi doteď mým dětem dala a co pro ně děláš. A věřím, že podobně to cítí víc rodičů....

Šerpování předškoláků

Za dětmi do Hostivaře zavítala krásná princezna, která naše předškoláky pasovala na školáky, ošerpovala a předala pamětní listy. Při té příležitosti předškoláci slíbili možné i nemožné, jen aby už z nich byli ti velcí školáci. Také kouzelná babička nás svým

divadélkem nalákala na prázdniny, které si všichni určitě báječně užijeme!

Dětský den

Protože dětský den vycházel na neděli, udělali jsme si ho ve školce o chvíli dřív. Děti se rozdělily na 4 soutěžní týmy a pustily se do plnění disciplín. První disciplína byla skládání pěnových puzzlíků, následoval slalom s míčkem na lžici, třetí a velmi zákeřnou disciplínou bylo oblékání ponožky poslepu a posledním úkolem bylo nakreslit sluníčko nohou. Všem dětem se moc dařilo, náležitě se s úkoly popraly, nakonec však po velkém boji vyhrál tým žlutých, gratulujeme.

Atletické závody

Jaképak by to byly tréninky atletiky, kdyby se nám tam zase jednou nepřipletly nějaké ty

závody. Počasí nám sice tentokrát moc nepřálo, ale i tak si děti parádně zazávodily v běhu, skoku do dálky a hodu raketkou. Každý dostal startovní číslo, děti byly rozděleny do kategorií a mohlo se začít. Urputnost, s jakou se děti vrhly na běžecký ovál, se občas podařila zachytit i na fotografiích, takže se na našich webových stránkách můžete sami pokochat – moc děkujeme panu Bezouškovi, který fotografie pořídil. Vítězů bylo opět dost a odměn pro všechny závodníky ještě víc. Takže opět spokojenost a velká gratulace všem závodníkům!

Tenis na opravdových kurtech

V červnu se podařilo domluvit návštěvu našich budoucích tenisových hvězd na opravdových kurtech v Hostivaři. Všechny děti, které navštěvují tenisový kroužek si tak mohly společně s paní trenérkou Janou zapinkat přes velkou síť a na vsutku velkém prostoru. I rodiče, kterým čas dovolil, byli pozváni, aby se na své ratolesti mohli podívat. Věřím, že pro všechny děti to byl příjemný zážitek, i když na konci tohoto tréninku trvalo o něco déle uklidit, přece jen byly míčky úplně všude, i na vedlejších kurtech ☺

Výlet do ZOO

Jedna červnová středa se vyčlenila na další výlet, tentokrát společný, kdy se hostivařští školáčky vypravili i s dětmi z choceřadské školky autobusem do pražské zoologické zahrady. Školáci se vydali po vlastní ose městkou hromadnou dopravou a opět si tak potrénovali samostatnost – paní učitelka si pro ně znovu připravila drobné úkoly, které mohli po cestě plnit.

Zeptejte se sami dětí, které zvířátko se jim líbilo nejvíc – u nás se líbil tobogán a prolézačky – asi se budu muset podívat do atlasu zvířat ☺

Pošťáci na Loučni

A hned příští červnovou středu čekal na všechny další celodenní výlet. Tentokrát na zámek Loučeň. Děti zámek provedla místní komtesa a poučila děti nejen o tom, jak se žilo kdysi na zámku, ale i o pravidlech, která se vlastně používají dodnes, třeba o etiketě a stolování. Děti si mohly prohlédnout i ne vždy obvyklé místnosti jako je koupelna nebo toaleta, vyzkoušet si, jak se sedí u starodávného jídelního stolu nebo si zahrát na tamního pošťáka.

Po obědě v zámecké restauraci děti vyrazily prozkoumávat loučenská parková bludiště. Pokud jste na Loučni ještě nebyli, určitě si tam s dětmi někdy zajděte!

Ředitelské volno školáků, aneb cesta za poznáním Šumavy

Na pozvání paní učitelky strávili prvňáčci z Hostivaře společně tři dny na Šumavě ve Volarech a zažívali neobyčejné zážitky. Kromě běhání po zahradě a koupání v bazénku navštívili dobrovolné hasiče, dům dětí a mládeže, místní knihovnu, statek Planerův Dvůr, plavecký bazén a naučnou stezku Soumarské rašeliniště. Nechyběly ani výborné obědy v restauraci U Potůčku, křupavé pečivo na snídani z pekárny Choboda, opékání buřtů ani dobrý spánek na zdravém šumavském vzduchu nebo koupání v Teplé Vltavě. Podle vyprávění samotných prvňáčků bylo největším zážitkem setkání s téměř jejich vrstevníky Járou a Jiříkem, které s údivem a obdivem sledovali při ukázkách jejich každodenní práce na statku. Kluci, moc děkujeme! Poděkování patří nejen přátelům a kamarádům, kteří se zasloužili o skvělý program pro školáky i jejich rodiče, ale hlavně paní učitelce Daně Míkové, která vše vymyslela, zorganizovala a hlavně se školáky prožila!

